

CB

SPRAVODAJKA SLOVENSKEHO CB RÁDIOKLUBU

REPORT

Ročník XXXVI • Júl 2020 • 2

EBH špeciál

-
- Exp. MIKULÁŠ • Exp. LEČKY • Stenly Skalica
 - Exp. DIDI • Exp. KAMEŇ • Exp. VYSTRKOV
 - Exp. KRTKO • Mišo Brezno • Exp. ECHO • Jofi Hostie
 - Exp. SÍRIUS • Exp. BAŽANTI • Exp. MAFIA • Rado Dúbravka
 - Emil Ružomberok • Peter Urmince • Exp. SVIŠTE
 - Exp. PROFI • Leo Lučenec • Exp. MARIÁNSKA HORA
 - Exp. PERUN • Marián Michalková • Michal Svidník
 - Exp. KRIZIACI • Exp. STOPA • Exp. BORORO
 - Exp. CHOBOT • Exp. TRNAVÁCI • Exp. JELEŇ • Exp. TATRAN
 - Exp. ASTERIX • Exp. HELOU KOŠICE • Exp. VATRÁR
 - Exp. KAMILA • Jano Ištebné • Exp. KYSUCA
 - Exp. TESLA • Exp. BAŤOVAN • Exp. DUNAJEČ
 - Exp. JAN GOLIAN • Jano Nové Zámky • Exp. APOLLO
 - Fíd'o Podolie • Exp. Záhoráci • Milan Senica

Memoriál Dušana Gahéra

**REMATA
2020****17. až 19. júl****CB/PMR stretnutie
Chata Poniklec****Vyhodnotenie súťaží:****SPL 2019 / Zimný závod 2020 / EBH 2020****Viac informácií a program na:****www.scb.sk****Navigácia počas stretnutia:****CB - 29, PMR - 8, HAM - 145.400**

Tak predsa sme sa dočkali: po troch mesiacoch neistoty a čakania oznamujeme všetkým užívateľom rádiových vln, že stretnutie na Remate predsa len v tomto roku bude.

Tešíme sa na mimoriadny termín **17. – 19. júl 2020** v tradičných priestoroch **Chaty Poniklec na Remate**. Preto hneď teraz vezmite svoj mobilný telefón, alebo osvedčený stolový či nástenný kalendár a poriadne si vyznačte tento júlový víkend. Veríme, že bude pekné, horúce počasie a že si po týždňoch v karanténe konečne užijeme osobné stretnutie.

Hlavný program je tradične pripravený na sobotu. Prezentácia bude otvorená od ôsmej ráno. Rovnako v tomto čase bude prebiehať aj navigácia pre nových účastníkov stretnutia (CB – ch.29, PMR – ch.8, HAM – 145,400 MHz). Počas celého dňa bude možnosť uhradiť členský príspevok do SCBR alebo vyplniť novú prihlášku, nebude chýbať burza techniky a príslušenstva. Samozrejmosťou bude aj oficiálny program stretnutia, ktorý pripravuje prezídium SCBR na desiatu hodinu v sobotu dopoludnia.

PROGRAM:

- Prezentácia účastníkov
- Správa o činnosti SCBR od Donovalov po Rematu

- Vyhodnotenie SPL 2019
- Vyhodnotenie súťaže z webu SCBR
- Vyhodnotenie Zimného závodu 2020
- Vyhodnotenie EBH 2020
- Diskusia

Po jeho skončení sa počíta so spoločným obedom a následne potešíme tých, ktorí stretnutie podpora zakúpením lístkov do tomboly. Samozrejme, potešíme sa aj nejakým cenám, príspevkom z vašej záhrady, komory, špajze a podobne. Opäť si zapózujeme pred fotografom a spravíme aj spoločnú fotografiu.

Na ďalšie všeobecné informácie týkajúcich sa stretnutia vám odpovie **Lubo Nautilus Handlová** (SK 021) telefonicky **0903 804 173**.

Ubytovanie:

Rezerváciu ubytovania má opäť pod palcom **pani Villárová**, kontaktujte ju telefonicky na **0902 500 900** a nahláste jej, že budete účastníkmi CB stretnutia.

V sobotu popoludní sa spoločne vyberieme na turistiku / malý výlet na **Kaktus Maják**, alebo je možné spraviť si individuálne prechádzky po okolí.

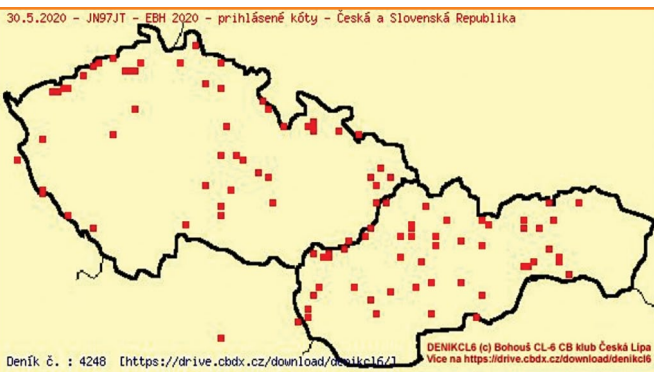
Tešíme sa na všetkých!

Príhovor k špeciál vydaniu

Keďže sme sa rozhodli vydávať až štyri čísla CB REPORTu ročne, toto druhé tohtoročné číslo bude venované výhradne súťaži Éter bez Hraníc. SCBR súťaž pripravuje každoročne v spolupráci s českým združením expedícií Matador. V tomto roku sme boli dlhšie dosť v neistote. Korona kríza totiž zasiahla čiastočne aj naše hobby, keďže bolo doporučené, že ľudia sa nemajú stretávať ani na portejbloch či spoločných expedíciách. V tom čase bol EBH reálne ohrozený. Aj počet prihlásených staníc do závodu nebol nijako vysoký. Všetci boli v neistote a čakali ako sa situácia vyvinie. Pandémia však do začiatku EBH pominula a počet súťažiaci začal opäť utešene stúpať. Nakoniec sa počet slovenských prihlášok zastavil na čísle 53. Na českej strane to bolo ďalších 46 a ak k tomu pripočítame ešte aj 5 bonusových staníc, dostaneme sa na číslo 104. Viac než sto prihlásených staníc do závodu, to už je viac než slušné číslo. Mapa súťažiacych je krásne zaplnená, dokonca aj východ Slovenska sa tentokrát nenechal zahanbiť, čo veľmi vitam.

Samotný EBH sprevádzalo nepriaznivé počasie a ešte nepriaznivejšie podmienky šírenia. Hlavne na začiatku závodu bolo počuť všetky možné jazyky sveta, len nie slovenské alebo české. Pásmo 27 MHz sa slangovo povedané „otvorilo“ a bolo možné realizovať spojenia odrazom. Short skip trval skoro až do polnoci a počas týchto podmienok bolo prakticky nemožné nájsť voľný kanál. Na tomto mohli profitovať a aj profitovali súťažiaci so smerovými anténami, ktorý si takto „odpíliť“ DX-y aspoň z dvoch

strán a mohli robiť SK, CZ spojenia. Po polnoci sa pásmo vyčistilo a tí, čo mali dobrú polohu, sa dovolali aj do Čiech. Do rána sa o pozornosť súťažiacich starali „kontrolky“, ktoré každú hodinu neúnavne menili volačky a prihrávali súťažiacim bonusové body. „Big bang“ alebo ak chcete „Break point“ alebo po slovensky „Bod zlomu“, ktorý totálne poprehadzoval celým poradím však prišiel v nedeľu okolo siedmej hodine ránej. Vtedy sa pásmo opäť „otvorilo“ a Slovenské stanice zrazu pomocou „plechového neba“ robili spojenia do južných a západných Čiech. Netýkalo sa to však všetkých. Boli to len stanice stredného a východného Slovenska. A samozrejme to boli stanice, ktoré to predčasne nezabali. Toto nečakané ranné „otvorenie“ urobilo totálny chaos a poprehadzovalo úplne celé poradie či už v Slovenskej ale aj v Českej výsledkovej listine. Inými slovami, ten kto „vytrmal“ až do konca bol odmenený. Toľko k závodu.

Po závode zaslané denníky prešli dôkladnou kontrolou a je na svete poradie. Keďže sa ale blíži termín CB stretnutia Remata, nebudeme EBH vyhodnocovať na webe alebo v tomto CB REPORTE, ale pekne na stretnutí Remata 18. júla 2020 a pekne s mikrofónom a pred všetkými účastníkmi. Týmto by som vás chcel čo najsrdečnejšie na Rematu pozvať...

73, Števo Zvolen (SK 525)
(kontest manažér EBH)

CB REPORT

Redakcia: Števo Zvolen, Albbert Bystrica • Kontakty: 0905 365 382, redakcia@scbr.sk • Internet: www.scbr.sk

• Náklad: 110 ks • Foto na titulnej strane: Expedícia MIKULÁŠ • Texty aj fotografie vo vydani sú vlastníctvom autorov alebo archívom redakcie • Vydanie neprešlo jazykovou úpravou • Nevyžiadané rukopisy a fotografie redakcia nevracia (archív redakcie)

SCBR – Slovenský CB rádioklub, Podháj 63, 974 01 Banská Bystrica • Prezident: Miroslav Snopko, 0915 864 250, prezident@scbr.sk
• Viceprezident: Štefan Lasab, e-mail: viceprezident@scbr.sk • Tajomník-hospodár: Marek Fataš, e-mail: tajomnik@scbr.sk

AKO SA EXP. MATEJ (NE)ZÚČASTNILA EBH

Desať dní pred termínom EBH som bol prilepený na meteo portáloch a niekoľkokrát denne sledoval predpovede počasia pre Martinské hole. Radosť sa striedala so smútkom, ktorého bolo viac a viac s blížiacim sa termínom preteku.

Klimatický diskomfort, ktorý sľubovala ranná sobotná predpoveď, bol za hranicou, ktorú sme boli ochotní, či schopní akceptovať a tak sa sen o romantickej noci v stane na Veternom v lokátore JN99JB rozplynul. Rada starších preto zvolila variant „B“ – lokátor JN99JC Krížava - ako nesúťažnú stanicu sťa zdroj bodov, pretože v dobrej viere, že počasie predsa len bude prajné našej túžbe, som úspešne prepásol 48-hodinový limit pre zmenu súťažnej kóty.

Starostlivo zabalené batôžky som zabalil do auta, priložil tri metre stožiaru, ďalšiu vrstvu kotvenia, dlhší koaxiál a olovený akumulátor – však auto odvezie. Pravdupovediac, aj Krížava mala na mále, pretože ma znepokojoval stav prístupovej cesty od chaty k vysielacu a niekoľko telefonátov ohľadom priechodnosti osobným autom vyznelo veľmi pesimisticky. Až Richard Martin mi vliat trochu odvahu to risknúť: „Musíš ísť ako s offroadom!“ Fajn, s prímestským približovadlom KIA RIO to nebude žiadny problém, myslím si. Terka sa vznášala ako povestná holubička, v očiach mala strach, akoby sme mali medveďa zahryznutého v pneumatike, a ja som stratil prehľad, kam ktorá ruka patrí. „Fuj, kako, ee, bek!“ na viac vulgarizmov som nemal čas. No môžem zodpovedne prehlásiť, že cestu som žiadnou časťou podvozka nepoškodil a ani olejovú stopu nezanechal.

Pred 17:30 som ešte stihol urobiť pár záberov, keď viasiaca olovená opona padla a pustil sa poctivý dážď umocnený vetrom. No nebolo lepšej motivácie na spokojné štebotanie v aute.

V prvých hodinách súťaže to bol doslova boj, kto z koho a kde, ale darilo sa nám rozdávať, čo sme mali pripravené. Okolo 20:00 nás prišli navštíviť vrcholní predstavitelia rádioklubu OM3KHE - Jožko OM6AM a Fero OM6AR, ktorí sa vracali z neďalekej Veľkej lúky, kde má klub portejblové súťažné stanovište. Stretnutie sa obmedzilo len na niekoľko viet o prívětivých poveternostných podmienkach a rýchlo sme sa zmoknutí a vyfúkaní vrátili do svojich áut. Každé ďalšie vystúpenie z auta znamenalo nielen príspevok ku globálnemu otepleniu Zeme, ale aj istotu premoknutia. Je lepšie byť mokrý zvrchu alebo zospodu?

Potešilo nás premiérové spojenie s Exp. Výstrkov, predstavila sa tiež nová Exp. Tesla, Profi, Stopa či Bažanti a súcitný úsmev vyvolal opäť Mates Brno zo spacáku spod dažďu odolného smrečka a určite si obdiv zaslúži aj Exp. Grúň z Choča. Naše očné jamky zostali prázdne, keď mi Krepi od Exp. Profi oznámili, že signál tlačia do kábla 100m dlhého! A fajnovo zimno tam na Chopku pri oklepávaní antény od fadu! Nádherné spojenia boli do lokátorov KN, napr. s Exp. Sirius. Tiež nás potešilo

spojenie do Francúzska s Janom Timače/m. Západ som mal celý čas uzavretý a nebol som jediný, ktorý mal smútok na duši z tohto stavu a nakoniec som aj mal ten smer odtienený premočenou staručkou kosodrevinou a severozápad TV vysielačom Krížava. Terka si už pred polnocou našla na prednom sedadle vhodnú polohu a ignorujúc svetlo i zvukové efekty sa bez zábran venovala odpočinku až do rána zasneženého.

Ja som zatiaľ robil občasné spojenia a konečne som sa dovolal aj na Tomáša Sruby na Šerlichu. Veselosť priniesol aj Dežo Tichá, ktorého po štvrtej hodine rannej priviedol k vysielačke smäd, podarilo sa mi vydrieť spojenie s Exp. Favorit na Salátovom kopci, ktorá robila bonusovú stanicu. Prijemné boli spojenia s neúnavným Milanom Senica i vytrvalým Strašidlom Košice.

Po 6 hodine sa opäť pásmo začalo hemžiť zahraničnými stanicami, a tak som pred siedmou usúdil, že už je čas na odchod. Nevľúdne počasie nás veru pekne hnalo pri balení antény, čo sa nám podarilo behom niekoľkých mihov oka, ale trvalo hodnú chvíľu, kým som v rukách opäť nadobudol cit a v očiach ostrosť, aby som sa mohol pustiť tankodromom dolu. Tá ostrosť aj tak nebola až taká dôležitá, pretože v hornej časti som toho k zaostreniu cez hmlu veľa nemal. Terka opäť simulovala stav beztiaže a konečne dolu pri chate sa mi podarilo uložiť ruky na správne strany.

Aj napriek zložitým klimatickým i atmosférickým podmien-

kam to bol zase parádny pretek, i keď z našej strany bez účasti v konečnom poradí.

Ďakujeme všetkým za spojenia, za ozvanie sa a dúfame, že sme nejednému urobili našimi bodmi radosť. Dovočutia, dovidenia, kamaráti!

**73, Exp. Matej
Marián a Terka Strečno**

ZROD EXPEDÍCIE MIKULÁŠ

Nápad zúčastniť sa EBH sa zrodil nepriamo niekedy na jar, keď si Vortex po 20-tich rokoch zmyslel otestovať stanice, anténu a káble. Z niekoľkých kusov ako-tak fungovala len jedna rúčka (chvalabohu, tú SS-497 som na kopec fakt ťahať nechcel).

Pri letnom odskúšaní to ale na pásme nežilo tak, ako za starých čias. Preletel som teda webstránku SCBR a hľadal vhodnú príležitosť.

EBH 2020, do súťaže ostávajú 3 mesiace
- **to by šlo!**

Za kótu som si, asi z osobných sympatií, zvolil Klokoč - 661m. Kopec, ktorý bol doteraz z hľadiska vysielania z Malých Karpát prehliadaný. Na rozdiel od Vápennej, Vysokej, Zárub a iných, veľakrát odskúšaných. Sú z neho pekné výhľady, otvorený je takmer na všetky strany - dokonale na tú českú a rakúsku, bez výrazne vyšších kopcov v tesnej blízkosti. A hlavne, k nášmu trvalému QTH aj najbližšie, s možnosťou dopraviť sa takmer 800 metrov priamo pod kopec. Názov expedície sme zvolili narýchlo - Mikuláš, keďže obaja pochádzame z Plaveckého Mikuláša a v éteri by to mohlo byť zrozumiteľné a zapamätateľné, žiadna veľká filozofia.

Týždeň pred akciou nám stihli doraziť rúry na výročiu stožiara. Vortex dokúpil akumulátor, oznámil náš zámer lesníkovi a ukecal kamošov, aby nám pomohli so samotnou logistikou pred aj po akcii. Sami boli asi zvedaví, ako budeme blbnúť. Vďaka, Lukáš, Tóno

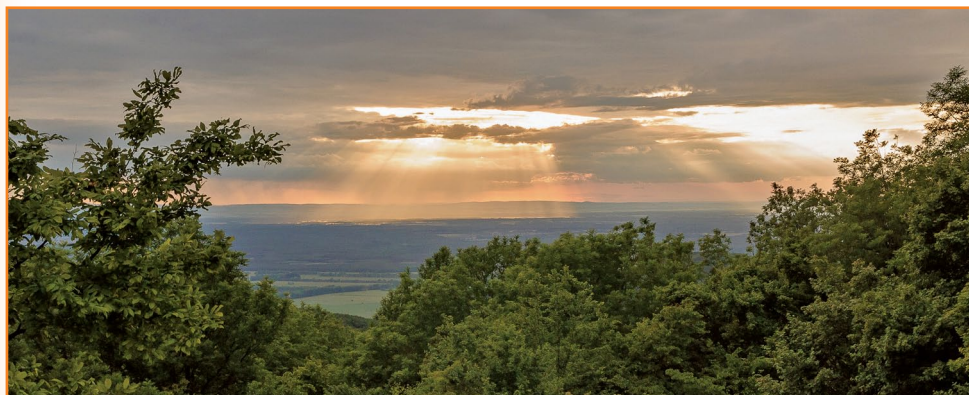
a Dávid za odvoz, vynesenie aj pomoc pri stavbe.

Takto to bola v daný deň úplná pohoda. Na kopci slnečné počasie a iba jeden párik turistov so psom, ktorí sa dlhú dobu snažili ignorovať naše šaškovanie s anténou. Keď už bola anténa kompletne zostavená, kolíky zatíčené a začal pokus o stavbu stožiara, nevydržali to a vytiahli foťáky na mobiloch. Hneď nato asi pochopili, že to myslíme vážne a z kopca tak skoro neodídeme, tak sa radšej pobrali preč. Prvé skúšobné meranie a PSV 3:1... hups! Opätovné naskrutkovanie konektora a PSV 1,0:1. Môže ísť hore.

Po úvodných kolách slivovice sa výpomocný tím odobral naspäť do dediny a do začiatku ostávala asi hodina. Čas akurát na lelkovanie po prírode. Od severu sa približovala nepekná oblačnosť, tak som začal preventívne stavať stan. Vortex stihol spraviť jedno testovacie mimosúťažné spojenie s Hiriburum, ale DX rušenia na celom pásme nepôsobili pred súťažou veľmi motivačne.

Nepekne vyzerajúca oblačnosť sa nakoniec o kopce „rozbila“, žiaden dážď sa nekonal a stále to vyzeralo na pokojný podvečer. Po začiatku však na pásme zavládol opak. Množstvo nielen rakúskych, tu najsilnejších staníc, ale aj všetky expedície gumujúce sa navzájom. Viackrát išli na jednom kanáli naraz dve

a teda navzájom sa nepočujúce expedície a ešte bolo počuť aj ich protistanice. Teraz na koho brejkovať? S veľkou pravdepodobnosťou by nás počuli obe a chaos by bol ešte väčší. Do tohto sme prispievať nechceli, veď do rána času dost... Počkáme, než sa to trochu vyčistí. Po pár úvodných spojeniach sme radšej začali rozbaľovať zásoby, nech nie sme len o slivovici.

Klobásky sa varili, stanica si išla svojím životom a pod kopec nás prišla navštíviť muflónia rodinka - proste malokarpatská CB pohoda. Po večeri a citelnom ochladení sme radšej zaliezli do stanu, sedieť na vrchole kopca bez pohybu už nebolo to pravé. Väčšinou sme iba počúvali prevádzku na pásme, lebo bolo všade stále plno. Občas sme sa nabrejkovali na tých najsilnejších, ale so „súťažným tempom“ sme už nejak nerátali. Takto to pomaly odsýpalo takmer do pol dvanástej, kedy sa už dal nájsť aj voľný kanál.

Prvý pokus o vlastnú súťažnú výzvu a brejky v momente pribúdali. Tempo sa ale rýchle zvýšilo a strhol sa doslova pile-up, hlavne českých a moravských staníc - asi aj preto, že naša súťažná volačka doteraz viac mlčala ako vysielala. Čo minúta, to nové spojenie. Toto tempo zapisovania, vysielania a sledovania displeja kvôli reportom som vydržal asi 20 minút, potom znova odmlčanie. Sedieť v stane totiž tiež nebola úplná pohoda. Takéto rýchle zaplnenie denníka nám celkom zdvihlo náladu, veď kvôli tomu sme sem prišli a takto by sme si to predstavovali v éteri čo najčastejšie. Nasledovalo varenie kávy, nejaký redbull, slivovica a pobehovanie potme okolo stanu. Vonku chladno, mierny vietor, ale bez dažďa. Ďalší pile-up sa už nekonal, no spojenia aj tak pribúdali. Veľa staníc, hlavne tých slabších, sme aj odignorovali. Proste nebola snaha nasilu pochytať všetko, liezť každému do relácie, len aby bol ďalší zápis. Takýmito dlhšími

„počúvacími“ prestávkami a opätovným vysielaním sme trolili až do ranných hodín. Veď nám aj Radar Senica kamarátsky vytkol, že sme sa mu vždy niekam stratili :) Okolo druhej-tretej už bolo pásmo celkom vyčistené, počuť bolo väčšinou stále tie

isté expedičky alebo kontrolky a mňa ten turecký sed začal pomaly unavovať. Na druhej strane, ukončiť to po toľkých prípravách a plánovaní takto predčasne sa mi tiež nechcelo. Pri dávaní výziev som si pripadal, že sa viac zhováram sám so sebou, ako s novými protistanicami. S ďalšou hodinou začalo vystupovať rušenie na celom pásme, ale aj tak sa mi ráno podarilo ešte pár dobrých - asi aj najlepších spojení. Strašidlo ako kontrolka na východe a expedička na Šerlichu. Bez nejakej veľkej snahy, veru potešilo. O piatej som dal poslednýkrát kontrolku na Javorine, rozlúčil sa s Milanom a vypol. Čerstvo prebudенý Vortex začal chystať ranné balenie, pretože vietor bol stále silnejší a pridával sa aj dážď. Ani neviem ako, zrazu bolo sedem hodín ráno a anténu so stanom sme balili už v nepríjemnom daždi. Rýchla SMS pre náš tím do dediny a do polhodiny bol odvoz aj pomoc na kopci.

Z nášho pohľadu to bola fajn prvá súťažná skúsenosť, CB sa oplátilo oprášiť a začať znova používať. Kóta Klokoč vyšla ako dobré miesto, z ktorého sa pri troche snahy dá vyťažiť oveľa viac, lieta to viac-menej všade, aj keď je v Malých Karpatoch množstvo konkurenčných a vyšších kopcov. S Expedíciou Mikuláš pobeháme v blízkej dobe určite aj tie :)

Tak dopočutia, deká!

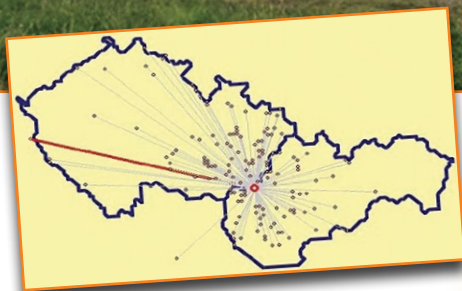
73, Andrej a Vortex

14-HODINOVÝ MARATÓN PO DRUHÝKRÁT

Po roku, ako minulý rok, zopár riadkov z tohtoročného EBH. Nebudem opisovať veľa o priebehu súťaže. Zopár riadkov ale predsa pridám. Ostatné už štatisticky tak, ako minulý rok.

Vždy, keď idem na kopec, pravidelne nechám niečo doma. Momentálne to bol prešivák. Vozím ho na kopec, či je leto, alebo zima. Tento rok by sa naozaj zišiel. Pri mizernom usmoklenom a fúkajúcom počasi som mal za necelú hodinku všetko pripravené na vysielanie. Do rána poklesla pri trvalom daždi teplota

Už v zime baterka nebola nič moc a to ma dobehlo. Zatočím kľúčom a nič. Nezačul som nabíjačku, už sa v zime hodila. V centrále zostalo trochu benzínu z vykurovania. Tak som dúfal, že to bude stačiť. Po 20. minútach už auto naskočilo, i keď sa mu moc nechcelo.

O 10. hodine odchod.

Po ceste ešte čaj na Holubyho chate. Po 14-hodinovom maratóne káva na OMV na Myjave ako prevencia proti mikrosnánku.

A už len tá štatistika:

Tento rok 3. kontrolka na EBH. V roku 2017 kontrolka na Žalostinej, 2019 na Veľkej Javorine a tento rok opäť na Veľkej Javorine. V posledných rokoch už robím často kontrolky. V LPD to bude tento rok piata v poradí od roku 2016. Nesťažujem sa, je to pre mňa bonus, ktorý si rád užívam.

Vzhľadom k tomu, že je to veľa dát, tak trochu štatistiky. Pokúsím sa o to podstatné. Celkom som urobil 370 súťažných bonusových spojení. Čo je 38695 km,

až na 3° C. Ráno som našiel na meteoradare okolo 9. hod okno bez dažďa. Obliekol som si všetko, čo som v aute našiel, nakoľko vietor pocitovú teplotu tlačil do nepríjemna. Behom 20 minút bolo všetko zbalené a doslova nahádzané do auta.

ale 77390 bodov. Priemer na jedno súťažné spojenie bol 104,58 km. Najdlhšie spojenie 399 km Exp. Crusader JN69ER p. Havran, čo je aj najzápadnejšie spojenie. Najkratšie spojenie 11 km Exp. Horal JN88VW p. Veľký Lopeník. Najvýchodnejšie spojenie 214 km kontrolná stanica Strašidlo Košice KN08HQ p. Úhorianske sedlo.

Najsevernejšie spojenie 282 km Michal Jílové p. Jizera. Najjužnejšie spojenie 177 km Peter Urmince JN77UX p. Klienzell. Najviac v bonusovom kole bolo 35 súťažných spojení AA101 od 01:00hod. do 02:00 hod. Najmenej bolo 18 súťažných spojení AA113 od 18:00 hod. do 19:00 hod. a prekvapujúco AA100 od 7:00 hod. do 8:00 hod. Bol to pravdepodobne aj pre to okno východ, západ. Najväčší priemer v jednom kole bol 136 km AA105 od 4:00 hod. do 5:00 hod. Najväčší počet km 3764 , čo je 7528 bodov AA 112 od 05:00 hod. do 06:00 hod. Najmenší priemer v jednom kole 89 km AA 113 od 18:00 hod. do 19:00 hod. a AA103 od 19:00 hod. do 20:00 hod. Na Veľkú Javorinu sa dovolalo 58 súťažných a 113 nesúťažných staníc. Celkovo som urobil 483 spojení. Počas vysielania nebol problém urobiť aj 4 spojenia do minúty. Pri zrátaní súťažných a nesúťažných spojení je výsled-

kom 47 357 km.

Oproti minulému roku pridám ešte údaje, kto si z Javoriny odniesol najviac a najmenej bodov. Dúfam, že neprezradím nič tajného. Najviac bodov spoza hraníc si odniesol Mates Brno CL27 (5256 bodov). Najmenej bodov exp. Horal MT2 (154 bodov). Ak ostaneme doma, tak najviac exp. Tatran Sk805 (3784 bodov) a najmenej exp. Asterix Sk 717 (126 bodov). Najväčší počet spojení (14) exp. Mafia MT8. Prekvapila ma jedna expedícia, nebudem ju menovať, s počutelnosťou 59 pri vzdialenosti 150 km. Aj napriek tomu, že som sa snažil prideliť nejaký ten bodík, ma proste ignorovali. Asi aj toto prináša súťaženie. Pre úplnosť na Javorinu sa dovolali všetky bonusové stanice okrem Klínovca. Ten som počul 33, ale iba jednostranne. Nesnažil som sa vstupovať, priestor bol určený pre súťažiacich.

Počas EBH som plnil aj denník do SPL a CB ligy a tu iba zopár údajov. Celkom som urobil 171 spojení. Presne tak, ako pred rokom. No počet km bol menší, iba 16 452 km s priemerom 96 km.

A to je tak všetko z tohtoročnej súťaže.

73, Milan Senica

BÚTORKY OBSADILA EXPEDÍCIA KYSUCA

„Expedícia Kysuca na Bútorkách“ tento rok prešla zaujímavým vývojom. Najprv som na túto kótu chcel ísť pod iným názvom, ale keď som sa stretol na pásme s Jožkom Yogim Olešná, padol nápad ísť tam spolu. Keďže Jožko zvyčajne vysielal ako exp. Kysuca, pridal som sa k nemu, aby bolo na EBH jasné, že aj na Kysuciach vie niekto zahrať na CimBáli :)

Potom prišiel (chvála Bohu, že len trocha) „Koroňák“ z Číny... Jožko sa vzdal účasti, a tak som ostal v „Kysuci“ sám. Našťastie sa dva týždne pred súťažou pridal ku mne môj synátor Tobo Korňa, takže sme boli dvaja. Podarilo sa mi požičať HB-ečko od Petra Vlčince, vďaka čomu stúpila nádej na nové dobyté kóty.

Nuž a teraz k samotnému EBH. V sobotu sme dorazili s vyše hodinovým predstihom pred EBH na miesto činu. Od Rádioklubu Manín sme si požičali „na samote u lesa“ portejblbovú búdu, za čo im touto cestou ďakujem. Od obeda pršalo a pršalo + po príchode boli potvrdené „rušiaky“ ako pol hromu - chuť stavať HB bolo za 2 body z 10. Hm... kašleme na HB a postavíme iba „Skyperovku“ na výsuvný stožiar. Druhú vysielaciu, ktorá mala byť pre HB, sme pripojili k anténe od nášho zdochnutého papagája. Odbila osemnásť hodina a začalo sa súťažiť. Spojenia ako-tak pribúdali, ale „rušiaky“ otravovali až do cca pol jedenástej. Čhvívi spojení prízemných sme DX ignorovali, aj keď niektorí „hrali“ rádiom 5, ako keby boli o kopec vedľa. Keď pásmo utíchlo, začalo sa lovenie vzdialených sú-

ťažných staníc. Darilo sa celkom fajn, ale cez 300-ku nešlo ani „ň“.

Dve antény sa nám osvedčili. Keď sme nevysielali, tak sme obaja mohli hľadať niečo, čo ešte v denníku nemáme. „Veľká anténa“ (na 15m stožiar) nám chodila lepšie o pol až 1S, teda pokiaľ nefúkal vietor. Keď „zadulo“, tak sa nám Esá aj na príjem stratili. Vybehol som von, či ešte je na stožiar, ale Skyperovka bola viac vodorovne ako zvislo, ale vrch papagáj-polky (5m nad zemou, čiastočne ešte medzi stromami) bol do boku možno 45 stupňov. Tak sme sa naučili, že za vetra to treba skúsiť aj na polku a aj to sem-tam pomohlo. A veru by sa nám aj to HB-čko v noci zišlo, niekoľko staníc ostalo v denníku „rozpisovaných“ bez času. Tak mi treba, keď sa mi nechcelo moknúť! :) Ja som začal o siedmej baliť „skyperovku“, Tobo ostal na bojovom poli a podľa denníka to o 7:30 tiež vzdal.

Keďže počasie bolo aké bolo, fotenie sme toľko odkladali, až sme nič neodfotili. Ak by to niekoho zaujímalo, nech si pozrie správu z Exp. Živčáková EBH 2018. Na fotke je v podstate to isté. :)

73, Exp. Kysuca / Jano + Tobo Korňa

OPERÁCIA, REHABILITÁCIA, KARANTÉNA... EBH JE ALE EBH - TREBA ZABOJOVAŤ

Po jesennej operácii chrbtice, trojmesačnej rehabilitácii a trojmesačnej karanténe sú **Križiaci** opäť v éteri s odhodlaním zabojsovať v EBH :) Prípravy neboli skoro žiadne. Technika odpočívala a čakala na príležitosť na svojom mieste v dielničke.

Dva týždne pred EBH sa podarilo za pomoci Luboša Miloslavov preniesť cez uzavreté hranice novú anténu od Skippera Kittsee. Ludovo nazývaná „Skipperovka“ je drôtová GM 5/8. Počul som na ňu iba samé chvály, tak som sa rozhodol, že ju vyskúšam naostro na EBH.

Týždeň pred EBH sme si vybehli na dovolenku na Oravu a vrátili sa až v piatok večer. V sobotu „ráno“ o jedenástej, keď som začal baliť, som zistil, že 5 Ah Li-Pol batérie, ktoré používam na portejble sú vybité. Jednu som dal hneď nabíjať, ale to nebude stačiť na celú noc. Tak som oprášil koncept trubkovej baterky zo zimného závodu 2019 s tým, že namiesto tužkových AA batérií použijem 6 Ah LiFePO4 články, ktorých mám dosť a sú nabité. Pohľadal som vhodnú trubku a za 10 minút bola baterka skompletizovaná. :) Po výdatnom obede sme všetko naložili do auta a vyrazili smer Zochova chata. Auto sme zaparkovali na zvyčajnom mieste a hybaj na túru. Na kopec sme dorazili s dostatočnou časovou rezervou dve hodiny pred závodom. Najprv jeden na privítanie a môžeme začať stavať antény. Prvého sme postavili osvedčeného Black Piráta, ktorý bude tentoraz slúžiť ako záloha. Našou hlavnou anténou bude „Skipperovka“. Stavbu Piráta máme už nacvičenú. Stál na svojom

obvyklom mieste behom desiatich minút. Skipperovku sme zavesili na 10 metrový prút a ten som uviazal na vrchol stromu tak, aby cievka antény bola nad konármi. Zbehol som do stanu, aby som vyskúšal ako ladí. 1.0 na celom pásme. Super! Rýchlo prepnem na K 29. Hiriburu vždy počúva. :) Poprosil som ho, či môžeme otestovať, ako nová anténa vysiela a počúva. Prepínal som medzi Pirátom a Skipperovkou a žiadny rozdiel. Tak sme znížili výkon na minimum 1 W. Až tam bol na S-metri badateľný rozdiel jedného S. Takže verdikt GM od Skippera je rovnako dobrá alebo o trošku lepšia ako BlackPiráť.

Celý nadšený vybehnem zo stanu, že pomôžem Mirovi s prípravou ohniska na opekanie. Nanosil som drevo, zakúrili a ako som išiel očistiť paličky na opekanie, trošku som sa porezal. Ranu som olízal, z vreckovky spravil provizórny obväz a vydezinfikoval päťdesiatdvojkou zvnútra. Špekáčiky sme opiekli a závod môže začať.

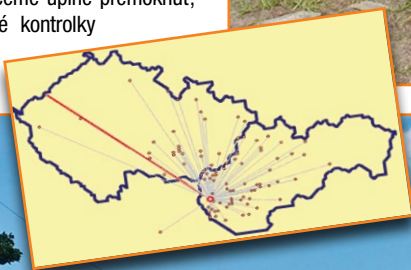
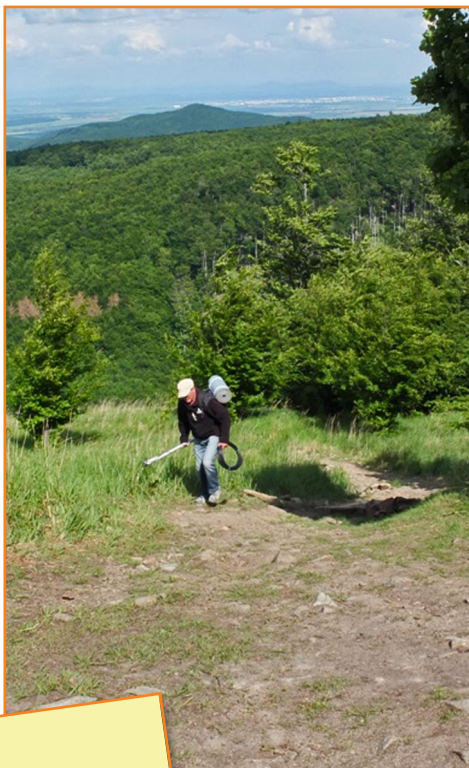
Tesne pred začiatkom sa rozpršalo. Pršalo prvú polhodinu a potom už iba fučalo a sem-tam mrholilo. Skrátka super počasie na vysielanie. 18:00 zapínam staničku a hneď prvé spojenie Expedícia Mafia. Rušenie zo zahra-

ničia som očakával, tak ma to už nejako nevzrušovalo. Snažil som sa nájsť nejaký voľný kanál, ale väčšinou som iba behal hore-dole po kanáloch, lebo žiadny voľný nebol. Neskôr mi viacero staníc vravelo, že ma naháňali po pásme. Aj napriek dažďu a zahraničným DX-om sa mi podarilo za prvú hodinu spraviť pekných 26 spojení. Spojenia utešene pribúdali tempom 10-15 spojení za hodinu. Po druhej hodine rannej sa nám zvýšilo PSV na 2,5. Asi prút nevydržal nápor vetra. Vybehol som zo stanu a posvietil si baterkou. Mal som pravdu, prút sa zasunul a tým skrátil anténu. Prepol som na záložného Piráta a pokračoval vo vysielaní výziev. Ale to už boli v éteri iba kontrolky a zopár skalných expedícií, ktoré tak, ako aj my ťahali celú noc. Prvé dve kontrolky Milana na Javorine a Exp. Favorit /p Salátův kopec sme pozdravili každú hodinu hneď od začiatku závodu. Tretiu kontrolku Exp. Heloukošice na Úhornianskom sedle sme zachytili presne ako minulý rok až po polnoci. Akurát Krušné hory sa nedarili až do tretej hodiny nadránom. Vtedy som začul, ako sa Števo Zvolen snaží na USB dobúchať na Exp. Fabian. Po chvíli to vzdal, tak som to skúsil ja. Najprv nič, ale potom, ako som do mikrofónu zrúkol tak, že som aj spiacneho Mira zobudil, ma začuli. AM modulácia je zábavná; čím viac do mikrofónu kričíš, tým sa viac namoduluje. A tak som hulákal a vyhulákal som dve spojenia. :) Zvyšok noci sa už niesol iba v réžii kontroliek, za čo im veľmi ďakujeme. Sem-tam sa niekto ozval aj mimo nich. O piatej, keď bolo na pásme ticho, som vyliezol na strom demonstrovat' Skipperovku, aby sme sa pri balení už nemuseli zdržiavať a dobre som spravil, lebo o pol siedmej začalo popíchať a keď sa pred siedmou ozvala Karina Hrušovany, padlo rozhodnutie, že keď nechceme úplne premoknúť, zoberieme po siedmej posledné kontrolky a balíme. O štvrt' na osem sme už za dažďa vypli staničku

a začali baliť. Balenie bolo rýchle a aj 3/4 hodina k autu ubehla ako voda, čo na nás neustále pršala.

Ďakujeme kontrolkám, súťažiacim a všetkým, ktorí sa ozvali. Závod sme si paradne užili a už teraz sa tešíme na ďalší.

**73, Exp. Križiaci
Roman Modra (SK 811)**

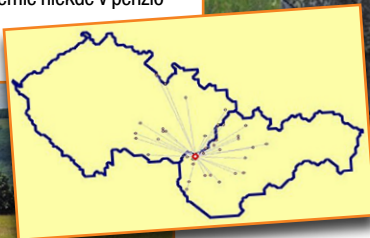
RADO A LENKA DÚBRAVKA NA ŽALOSTINEJ

Na tohtoročný EBH sme sa s Lenkou veľmi tešili, najmä preto, že konečne vyrazíme niekam von do prírody na čerstvý vzduch a v ústrety novým zážitkom. Obaja sme to už potrebovali.

Poňali sme to ako trojdňový výlet a naplánovali si miesta, ktoré chceme v okolí našej kóty navštíviť, a tak sme podali prihlášku na kopec Žalostiná v lokátore JN88RT.

Dva týždne pred konaním EBH sme sledovali, aké bude mať na kopci počasie. V tú dobu to všetko vyzeralo ešte celkom idylicky. Nebolo hlásené „zlé“ počasie, no nasledujúce dni hovorili o opaku. Ubezpečovali sme sa, že sa to teraz vyblázní a na kopci bude dobre, veď je ešte dostatok času pred súťažou. No prognóza sa neustále zhoršovala; bol hlásený dážď, silný vietor a celkom nízke teploty najmä v noci, čo spolu nevedí nič dobré a najmä pohodlné. Keď ešte vezmeme do úvahy znižujúcu sa teplotu vplyvom nadmorskej výšky cca 0,7 °C na 100 výškových metrov (Žalostiná 625mm čo je približne o 4 stupne menej), otvorený a nekrytý terén, akým vrchol Žalostinej je, tak sme sa blížili k nule. V tomto prípade sa rozhodlo, že Lenka bude z dôvodu BOZP zabezpečovať logistické zázemie niekde v penzióne a ja pôjdem bojovať a hájiť naše farby na čiaru (kopec Žalostiná je na

teriálu do bojového vozidla „bezzubý lev“ (Peugeot) a úráää do Sveta. Ako som spomínal vyššie, mali sme to ako výlet. Pred samotným vysielaním sme navštívili zrúcaninu hradu Branč s krásnymi výhľadmi, potom nasledovalo Bradlo, mohyla gen. Milana Rastislava Štefánika a vyhlídkové miesto s krížom za mohylou.

hranici s Českou republikou).

A je to tu, deň pred konaním súťaže sú začaté prípravy vecných prostriedkov určených na samotné diverzné, nepozorované rádiové vysielanie a prežitie v prírode v bojových podmienkach v tyle nepriateľa. Vzrušenie je obrovské. Na druhý deň, v deň „D“, vstávame zavčasu, prebehne posledné dobalenie a naloženie všetkého potrebného ma-

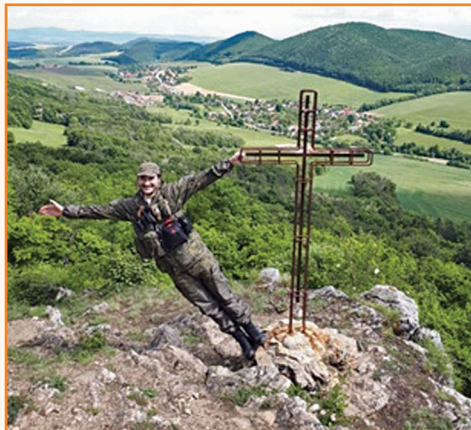
Po tomto krásnom dni som odviezol Lenku na miesto jej ubytovania v Brezovej pod Bradlom, rozlúčili sme sa a ja som so všetkým potrebným vyrazil na Žalostinú. Lenke bolo veľmi ľúto, že sa nemohla priamo zúčastniť „vysielačkovania“.

Bezzubého leva som nechal na úpäti kopca a vybral sa na miesto určenia. Na kótu som dorazil cca v čase okolo 18:30. Na mieste prevládalo veľmi veterné počasie, no nepršalo.

Po prezlečení sa do suchého oblečenia som začal s prípravou pelecha, ktorý pozostával z dvoch paličiek lanka a natiahnutej plachty. Pre samého to bol veru boj kvôli silnému vetru, ale podarilo sa. Pod plachtu som umiestnil ždiarsky vak s karimatkou a spacák.

Nasledovalo stavanie 10 m laminátového prútu, na ktorom bola zavesená drôtová anténa 5/8 „Skiperovka“ (Skiper Kittsee, ďakujem!). S ukotvením bol pre mňa samotného tiež problém, ale chlapsky som sa s tým popasoval. Hodnoty na PSV metri boli výborné, max 1,3.

Po zapnutí rádiostanice CRT Millenium prevládala na úplne všetkých kanáloch nepretržitá prevádzka, ktorá mi znemožňovala uskutočniť akékoľvek spojenie. Proste bola to katastrofa, až ma prešla na všetko chuť. Moje vytrvalé snahy uskutočniť spojenie boli týmito stanicami nekompromisne likvidované.

Prvé spojenie som uskutočnil v čase 19:42. Nadviazať nejaké spojenie bolo priam sisyfovská práca, a tak som vysielal s prestávkami a iba občas. Neskôr sa to zlepšilo a spojeníčka pomaly pribúdali. Celú dobu som vysielal v ľahu, v polohe nekryte ležiaceho strelca na jednom boku, a tak sa stávalo pravidlom, že mi tľplo telo, preto som musel vysielanie veľmi často prerušovať, aby som vyliezol zo spacáku a natiahol si kosti.

Vysielanie som bral športovo pre zábavu. Okolo polnoci som si spravil prestávku na kávu a parádnu rakúsku vífionku, do ktorej som bez rozmyslu dal celý priložený obsah, takže sa polievka stala nesmierne pikantnou. Až tak, že som mal problémy s jej konzumáciou.

Na kóte som počul mnoho staníc, s ktorými sa mi nepodarilo uskutočniť spojenie, na niektoré som sa nedobúchal. Tie DX-y boli počas celej doby vysielania, aj keď neskôr trochu ustali. Vysielanie som prerušil v čase okolo 2:00 a pobral som sa na spánok. Noc som strávil celkom pohodlne a v teple v spacáku. Nebolo mi vôbec zima, aj keď vonku bolo veľmi chladno a fúkalo. Ráno som sa zobudil na dážď a silný vietor. V ten deň pršalo a fučalo celý boží deň. Zo spánku som vstal niekedy pred šiestou a ešte sa mi podarilo uskutočniť pár spojení. Celkovo podľa denníka som ich mal 47.

Okolo ôsmej som začal v tom ležaku baliť všetky veci. Balenie mi trvalo niečo vyše hodiny a počas tejto doby som bol úplne premočený od koncov vlasov až po palce na nohách.

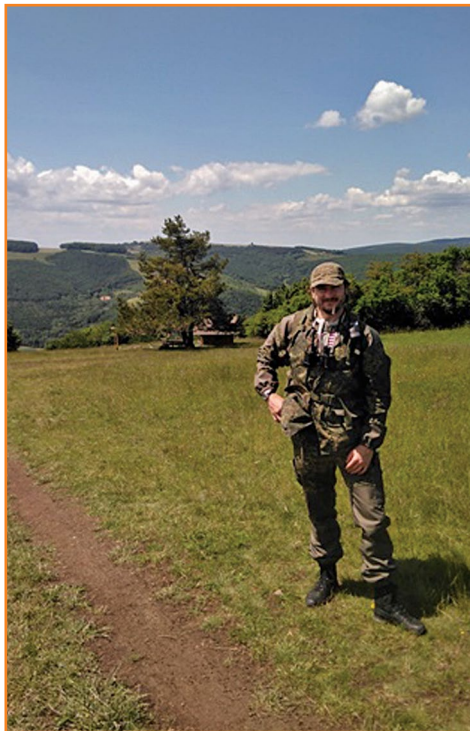
Veci som zniesol do auta a vyrazil za Lenkou. Tu som sa trošku zohrial a vzápätí som sa zase vrátil na kopec Žalostiná ako účastník PMR štafety, ktorá sa konala o 13:00.

Na kopci prevládali ešte horšie podmienky, ako keď som ráno odtiaľ odchádzal. Poviem vám, toto bol boj. Panovali tu himalájske podmienky, dve hodiny som tu strávil celý mokrý v daždi a silnom vetre na mieste, kde sa nedá nikde schovať. Ruky som mal úplne zmrznuté. Bolo to utrpenie a nie zábava, ale vydržal som a štafeta prebehla tam a späť úspešne. Po štafete som sa vrátil za Lenkou, ktorá ma čakala s pizzou. Na druhý deň bolo krásne slnečno. Topánky som mal ešte z predošlého dňa mokré. Spravili sme si výlet na útulňu pod Uchánkom. Je to veľmi krásne miesto. Ešte sme sa pomotali po okolí, rozlúčili sa a vydali sa na cestu domov.

EBH 2020 sme si, aj napriek nepriazni počasia, naplno užili. Ako sa hovorí, aj keď prší, prieskumník sa smeje :). Bol to veľmi krásny výlet a zážitok, na ktorý tak skoro veru nezabudneme. **Priznám sa... bol spojený aj s našimi zasnubami.**

Kamaráti, všetkým vám prajeme všetko dobré, nech vám dá Boh pevného zdravia, aby sme sa zase počuli a ďakujeme za spojeníčka!

73, Rado a Lenka Dúbravka

TRNAVÁCI, RUŠÁKY A ZMOKNUTÝ BLACK PIRATE

Pretože minulý rok počas termínu EBH som mal termín najvyššej pohotovosti ako osobný vodič a „pôrodný asistent“ mojej manželky a Exp. Trnaváci sa kvôli tomu nekonala, tento rok sme sa na EBH značne tešili.

Počet prihlásených súťažiacich prekročil stovku, čo sľubovalo dobrú zábavu a pekný frmol na pásme. Rozhodli sme sa opäť vyskúšať kótu Havran za Senicou, ale znova s inou anténou. Boris zobral do svojich rúk spojzadzenie poškodenej antény Black Pirate a opravu antény nám nakoniec zabezpečil ďalší nádejný člen Trnavského CB PMR podsvetia – Afro Trnava. Afro, ďakujeme a dúfame, že o rok ti pracovné povinnosti dovoľia zúčastniť sa EBH spolu s nami.

Pred cestou sme dôkladne skontrolovali výbavu, aby sme na nič nezabudli ako naposledy, vrátane rezervnej antény 5/8, a tentoraz aj s radiálmi... hi. Pred poslednou odbočkou z hlavnej na Havran sa nachádza rovnomerný motorest Havran, kde sme sa ešte trochu dopovali pivečkom a kofolou. O štvrtej sme boli hore a uctili sme si duchov miestnej zeme prípitkom. A potom sa už mohlo stavať. Anténa predĺžená o mosadznú redukciu poškodeného závitú spájajúceho jej prvé dve časti si vyžadovala doladenie. Niekoľkokrát sme ju dávali dole, ale vo dvojici to bola hračka. Nakoniec to bolo PSV do 1,4 v celom pásme a na prvých desiatich kanáloch prakticky 1:1.

Počasiu bolo zatiaľ super, ale po očkú som sledoval búrkový radar. Ten hlásil neodvratné prehánky. Len čo sme postavili anténu, museli sme doslova zutekať do auta, tak rýchlo sa prihnala prvá prehánka. Prešlo to priamo cez nás a zdvihol sa aj dosť silný vietor, tak sme s obavami sledovali z auta, ako reaguje stožiar. Všetko držalo a krátko pred začatím závodu už bol zase búrkový pokoj a z Havrana pekný výhľad.

Od začiatku závodu bolo jasné, že chodia „odrazy“, a teda že to bude ťažký začiatok závodu. Kto mohol tušiť, že to nebude len začiatok, ale prakticky 1/3 trvania súťaže? Keď som pozeral na internete Es podmienky, tak MUF frekvencia ďaleko presiahla 27MHz, tuším sa to šplhalo miestami až k 110MHz. Ak si dobre spomínam, tak ešte krátko pred 22:00 chodili odrazené signály od zahraničných staníc. Počuli sme Talianov, Nemcov a iné západné krajiny. Myslím, že aj nejakých Chorvátov alebo Srbov. Asi aj nejakí Ukrajinci tam boli, už si nespomínam, bol to dobre navarený guláš európskych staníc. Až mi je teraz ľúto, že sa podaril len jeden DX odrazom, a to 807km do severného Nemecka na Georga DL5 do Oldenburgu. George zavolať nás a bol u nás 59++. Vymenili sme si v angličtine voláčky, lokátory aj reporty. Všetko, ako keby bol vedľa na

Peckovej. Nebol to rekordný DX, exp. Trnaváci, ale potešil, a pomôže určite aj v denníku do SPL.

Podme ale k EBH. Spojenia nám pribúdali pomalšie, ako sme dúfali. Prvé dve hodiny to bolo doslova vydraté. Spojenia prebiehali štýlom – nejaká súťažná stanica volá výzvu, odpovedáme, potom nič, len Talian vykecáva..., voláme tú súťažnú stanicu, či nás počula, odpovedajú, že áno a že..., zase DX odraz, potom nás volajú oni, či sme ešte tam a pomedzi DX odrazy si vymieňame reporty..., a tak dokola. Jedno spojenie aj cez dve-tri minúty :). Neskôr, s blížiacim sa západom slnka, sa situácia začala upokojovať. Prišiel čas na nejakú tú večeru a ešte „jeden“ do druhého kolena, aby nám boli duchovia naklonení a nekrívali. A potom čas na večernú kontestovú kávičku,

aby sme vydržali do rána.

Tu sa musím pristiaviť a pochváliť nás. Nič z potrebnej výbavy na vysielanie sme nezabudli. Tak poďme na tú kávičku.... Ajajaj! Varič už horí, káva je už v šálkach, ale v čom uvaríme vodu? Áno, zabudli sme čajník, alebo na varenie vhodný plechový hrnček. Tak sme začali improvizovať, v čom sme v poslednej dobe tiež dosť dobrí :). Prvý pokus – uvariť vodu v plechovom hrnčeku s dvojitým dnom nevyšiel. Hrnček už bol rozpálený do červena a voda akoby sa jej to netýkalo. Druhý pokus. „Pozri na tamten hrubý sklenený pohár od nejakej mäsovej dobrotky.“ Pohára sa to týkalo už po pár sekundách. Pukol, a voda zaliala varič, ktorý už potom nechcel chytiť. Podarilo sa nám ho vysušiť a potom sa pri kufri auta objavil Boris s víťazoslávnym úsmevom a veľkou plechovkou v ruke. „V tomto to pôjde!“ A išlo. Plechovka pôvodne už ani neviem od čoho, používaná na uskladnenie kotviacich laniek stožiaru, to zvládla bez ujmy. Ani sa len nezačervenala. A po kávičke sme pokračovali.

Počasie bolo stále nerozhodné, ale prehánky už do rána neboli. Spojenia predsa len pribúdali a o pol druhej po polnoci sme už uznali za vhodné, že je čas na „šlofika“. Budíček na piatu ráno. Hneď som kontroloval radar a tipovali sme, kedy to príde. Bolo jasné, že bude pršať. Posledné spojenie sme spravili 5:59 a vzhľadom na blížiacu sa silnú búrkovú oblačnosť sme hneď začali baliť. Ako som sa neskôr dozvedel, keby sme ostali ešte hodinku, možno by sa podarili nejaké pekné spojenia. A možno nie, lebo práve odrazom od tej oblačnosti nad nami tie spojenia asi vznikli, čo by nám dávalo len malú šancu. Nechceli sme ale baliť za dažďa. To sa nám podarilo len čiastočne, lebo už o pár chvíľ bolo mračno nad nami a už aj kropilo. Posledné časti výbavy sme nakladali do auta už v daždi.

Takže ako EBH2020? Aj spokojní, aj nie. Táto kóta má oveľa väčší potenciál, ale podmienky nás brzdlili. O niekoľko spojení sme určite prišli kvôli DX odrazom. O niekoľko spojení sme prišli, keď si stanice, ktoré volali na našu

výzvu, „nechali“ náš kanál. No čo už, všetci sa učíme. Celkove ale spokojnosť. Dobrá nálada prevládala a počet spojení by som vyjadril vetou: „Na nás dobré.“ :) Ambície ale máme väčšie. :) Pre zaujímavosť prikladám mapku spojení aj s DX-om do Nemecka, i keď do EBH to neplatí.

Ďakujeme za spojenia a o rok, dúfam, dopočúťtia!

**73, za Expedíciu Trnaváci
- od mikrofónu Boris Trnava
a od klávesnice Alan Trnava**

ŤAŽKÁ POZÍCIA **EXP. MAFIA**

Dovolím si povedať, že Exp. MAFIA mala zo všetkých súťažiacich najťažšiu pozíciu. V krátkosti sa pokúsim vysvetliť prečo. Keďže sme minulý rok na Skalke zvíťazili, pokiaľ sme chceli opäť súťažiť, museli sme si v zmysle pravidiel EBH nájsť iné miesto. Preto som v prvú minútu nového roka prihlásil Krížnu a ako záložný kopec som dal Trnovník. Plán bol vybaviť povolenie na vstup terénnym autom.

Ako ale dni ubiehali, najprv padlo auto a tým pádom aj povolenie a komfort na kóte. Stále som ale dúfal, že počasie bude OK a dáme to na pešky a pod stan. Pár dní pred závodom však už predpoveď nevestila skutočne nič dobré a byvakovanie v 1574mnm som zavrhol. EBH predsa nie sú majstrovstvá zemegule, zdravie je prednejšie. Z Krížnej by sme určite chceli vyhrať, ale takto som si povedal, nech kľudne EBH vyhrá opäť niekto iný. Medzitým nám však Richard Martin obsadil našu záložnú kótu Trnovník. Ostali sme teda bez fleku.

Kuakua, kam ale teda pôjdeme?

Cyroví to bolo v podstate jedno, ten by šiel hoci aj na Kráľovú. Odtiaľ by sme ale urobili tak možno 30 spojení a nikam ďalej by sme sa nedovolali. Moje pátranie po mapách pokračovalo teda ďalej. Niekoľko predošlých ročníkov sme odbehli zo Sitna a tak ďalší telefonát smeroval Krokodílovi Banská Belá s otázkou, či by nám nevedel vybaviť vstup autom na Sitno. Prekvapilo nás, že situácia na Sitne sa zmenila a vstup autom už možný nie je. Opäť sme teda boli na bode nula...a dni ubiehali. Analýzou denníkov predošlých ročníkov EBH som zistil, že viaceré expedície mali zo Štiavnických vrchov pravidelne spojenia na východné Slovensko. Keďže som chcel podporiť aj tieto súťažné stanice, upriamil som svoje hľadania výlučne na Štiavnické vrchy. Vo štvrtok pred EBH som si v mapách vyhladal druhý najvyšší vrchol pohoria – kótu Paradajs

939m. Mapa ukazovala, že tesne pod vrchol vedie cesta. Tá by mohla byť zjazdná rádiiovozom. Keďže som tam ale v živote nebol a nechcel som riskovať, rozhodol som sa v piatok pred EBH ísť kótu omrknúť pešky.

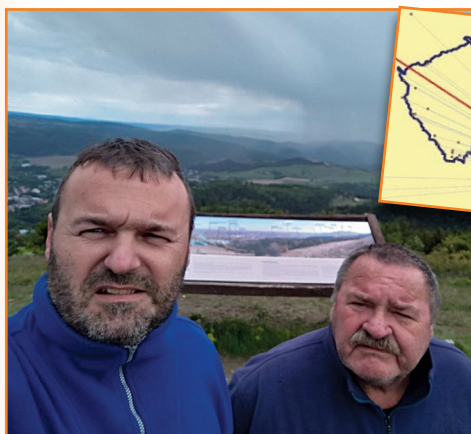

Do sedla Červená Studňa som sa doviezol autom a ďalej som sa vybral ako klasický turista. Veľmi ma zaujal náučný chodník, ktorý pre rodiny s deťmi vrelo doporučujem. Výstup netrval dlho, cesta bola v poriadku a raz dva som bol na kopci, len vrchol kóty nie a nie nájsť. To

však vôbec nevadilo, pretože som našiel ideálne miesto mimo turistického chodníka tesne pod vrcholom. Miesto sa mi páčilo, bolo rozhodnuté ideme na Paradajs!

Po príchode domov som takmer skamenel, keď som zistil, že v tom istom lokátore je prihlásený aj Jano Žiar do sedla Červená Studňa. Napriek tomu, že propozície nezakazujú štart dvom staniciam z jedného lokátora, nechcel som byť sviňa, preto som vytočil Jančoho číslo s otázkou, či mu nebude vadit', ak bude mať nejakých 900 m južnejšie kolegov. Janči je kamoš a vôbec nič nenamietal. Potvrdené notárom, ideme na Paradajs.

Od večera som sledoval počasie. Hrozil totiž dážď a na vrchol by sme ani nemuseli výjsť. Preto sme na závod vyrazili ešte doobeda. Cesta šla výborne. Na kótu sme darazili pred dvanástou. Toto je mnou vyhladnutý fiek.

Jemný dáždik sa spustil až potom, to sme ale už boli takmer hotoví aj so stavaním antén. Postavili sme klasicky dvojča a na priposluch aj 10m teleskop s drôtovou lambda polkou.

Do začiatku závodu sme mali hromadu času. Šli sme sa teda prejsť na vyhladku, odkiaľ bol krásny výhľad nielen na Štiavnicu ale i okolie. Dookola bolo vidieť dažďové mraky, ako z nich leje, ale u nás nepršalo a dážď smeroval niekam na Maďare.

Po návrate sme sa aj poriadne posilnili, veď počas súťaže už na to zrejme nebude čas. Následne sme fotku poslali Vaškovi Chotěšov z Exp. Rade gast, ktorí je známy tým, že na kopci rozhodne nehladuje.

Úderom 18h začal EBH. Na všetkých kanáloch plno, ale nie Slovensky či Česky hovoriacich stanic ale zahraničných. Naveľa naveľa sme ale našli voľný kanál a začali smerom na Moravu dávať výzvy. Spojenia pribúdali pomalšie ako obvykle na začiatku závodu, ale pribúdali.

Vysielali sme výlučne na dvojča, pretože po prepnutí na polku sme nepočuli nič iné než DX-ové stanice. HáBěčka ale DXy z niekoľkých smerov krásne orezávali a my sme tak mohli robiť s menšími problémami jedno spojenie za druhým. Spojenia teda šli, ale ako čas ubiehal, nepribúdali žiadne dialky. Maximum sme mali nejakých tuším 200 km. Bola to proste bieda. Viacerí by to zabalili. Ja som sa však v minulosti naučil, že pri takýchto podmienkach majú všetci podmienky rovnaké a všetci sa trápia. Rozhodujúce teda bude, kto vydrží najdlhšie a kto bude najtrpezlivejší.

Skúšame aj spojenia do Orlických Hôr, ale Tomáš Sruby na Šerlichu nás nepočuje. My ho berieme tak 2/1, na spojenie by to teda bolo, no je to len jednostranné. Spojenie odkladáme, dokonca niekoľko krát, až niekedy nad ránom sa urobilo asi minútové okno

a Tomáš nás konečne pobil a my máme konečne najdlhšie spojenie 272km. Nepočítal

som to, ale Tomáš si zaslúži cenu za trpezlivosť, dali sme to asi na ôsmy či desiaty pokus.

Závod pokračuje. Z moravsko-slovenského pomedzia stanice už robia Západné Čechy, ale u nás podmienky šírenia stoja za prd, napriek dvojčatu nič nikde nikoho

vdialeného nepočuť. Najďalej Tomáš a po ňom kontrolka na Salátovom kopci 248km. Ale aj jej signál veľmi kolísal z RS/42 až na 0/0. V nejakej hodine sme ich urobili, v inej sme ich absolútne nepočuli. Cyro si ľahol a do rána som to ťahal už len sám. Keďže nových protistaníc bolo pramálo, čakoval som si už iba Milanka na Javorine a Strašidla na Úhornej. Škoda, že to niektorí v noci zabalili a spali, pretože spojenie by sme určite spravili, však Bleky Košice? Svište nám teda napriek RS 3/2 v logu chýbajú. Keďže protistaníc nebolo, debatujeme s ostatnými a srandujeme. Už ani neviem kto sa ma pýtal, že aké máme počasie. Ja mu odpovedám, že všade na Slovensku prší ale nám nie. To asi preto, že vysielame "nadmerným výkonom" a tie MegaWaty z našich antén rozháňajú mraky a preto nám neprší :-). Zákon schválnosti. Ako som to dopovedal, začalo nie že pršať, ale liať a za môj pokus o humor nám lialo až do konca závodu. Najhoršie to bolo nad ráno, keď som musel von na veľkú a vrátil som sa mokrý ako myš :-).

Po siedmej hodine som si myslel, že už máme v logu všetky stanice. Aj posledné dve Slovenské kontrolky. Stále leje a opäť ako večer nabiehajú DXy. Stále však neúnavne behám po pásme a hľadám, či náhodou niečo nové nenájdem. Okolo pol ôsmej šok. Zrazu som začul

Jindru Meclov na Škarmanke. Neveril som vlastným ušiam, spojenie sme raz dva urobili. Lieta to. Rýchlo som našiel voľných kanál. Začal som dávať výzvy a v tom sa to začalo doslova sypať. Radegasti, Fabián, dokonca ma zavolala aj kontrolka z Churáňova (dík Fousáci). Medzi nimi aj niekoľko ranných kolečkárov od Plzne ale hlavne od Českých Budějovic, naďalej bol KevinCheb. Ani som sa nenazdal a bolo osem hodín a koniec EBH. Takéto podmienky však nebývajú často a tak som aj po skončení EBH pokračoval vo výzvach a pridával som jedného Čecháčka za druhým, škoda že to už do EBH platiť nebude, ale do SPL a CZL to platiť bude.

Pred deviatou to ale už upadlo a my naše ťaženie na Paradajse definitívne balíme. Ďakujeme ti Paradajs, cítili sme sa tu naozaj ako v raji.

V jemnom daždi všetko rýchlo balíme a s malou dušičkou pomaličky na jednotke ideme z Paradajsu dole. V polovici cesty prevrpenie, cez cestu je spadnutý strom. Šťastie že nebol hrubý a ešte že sme mali so sebou sekeru. Zbytok cesty už bola pohodička.

Tak to bol náš EBH 2020. Dovidenia na vyhlásení výsledkov na Remate 18.júla. Ďakujeme všetkým za spojenia a tešíme sa na budúce.

Števo Zvolen (SK 525) a Cyro Zvolen (SK 446)

Svadba v SCBR

V minulom čísle sme Vám priniesli až štyri nekrológy cébéčkarov, o to radšej teraz preladiť a radi by sme Vás informovali, že po veľmi dlhom čase sme zaznamenali sobáš našich dvoch členov.

12/06/2020 si na miestnom úrade v Sebechleboch povedali svoje **ÁNO**

Diana Sliach (SK 831)
Majo Fábria Sliach (SK 830)

Novomanželom želáme do novej životnej etapy veľa lásky, šťastia, zdravia, peňazí a splnených prianií.
A pridám jeden fľipný vinš, ktorý sa mi mimoriadne páči.

*Ak chcete mať pokoj v rodine,
zavríte obe svokry do skrine.
Vyberte ich len na veľké sviatky,
a potom dajte rýchlo späť*

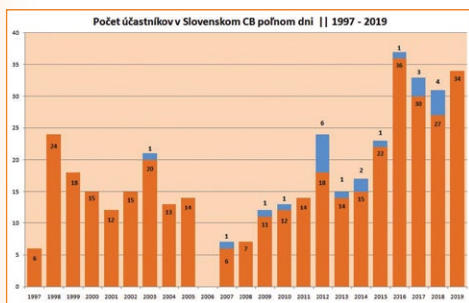
...za SCBR Števo Zvolen (SK 525)

KALENDÁR AKCIÍ V ROKU 2020

Dátum	Názov akcie	Organizátor
04/07/2020	HAM stretnutie Rakovice 2020	OCBR a OM3KUK
17 - 19/07/2020	CB stretnutie Remata	SCBR
25 - 26/07/2020	Letní Polní Den CB 2020	CB klub Česká Lípa
08 - 09/08/2020	CB Poľný deň	SCBR
28 - 30/08/2020	RAPS 2020 (Rádio Aktivne Putovanie Slovenskom)	OCBR
11 - 13/09/2020	CB stretnutie Donovaly	Rádioklub Barbakan
19 - 20/09/2020	Podzimní éter 33	Mates FM
09 - 11/10/2020	ARAF 2020 (All Radio Fest Jankov vršok)	OCBR
14 - 15/11/2020	Nežná na CB 2020	OCBR
27/12/2020	Burza Dobrá	OCBR

CB POLNÝ DEŇ 2020

CB súťaží bolo v tomto roku opäť o niečo viac. Začali sme v januári Zimným CB závodom. V marci Cyro Zvolen vyhlásil týždňovú PandemiActivity, v máji sme absolvovali veľmi obľúbený Éter bez hraníc a koncom júna banskobystričský Barbakan klub zorganizoval prvý Fair Play závod. Aj počas prázdnin pokračujeme. V júli CB klub Česká Lípa organizuje tradičný CB polníden a v auguste nás čaká 24. ročník najstaršej slovenskej CB súťaže - CB POLNÝ DEŇ.

V porovnaní s inými závodmi je CBPD špecifický v tom, že v tejto súťaži nie sú žiadne násobičky za spojenia s niektorými stanicami. Preto to bude viac o taktizovaní, kto si ktorú kótu vyberie. Možno vám v tom pomôžu prehľady obsadených kót z minulých rokov: <https://drive.cbxd.cz/denik/> denniky 3694 alebo 3402

V súťaži platia spojenia len so slovenskými stanicami. Je to

každý rok predmetom diskusií. Chceme však, aby každá zo súťažiacich bola niečím iná: v jednej platia všetky spojenia, a sú v nej násobičkové a kontrolné stanice, v inej sa počítajú len spojenia s prihlásenými súťažnými stanicami na kopcoch, v ďalšej môžete použiť len vertikálne antény a chemické zdroje, tak aj CB poľný deň má svoje špecifické pravidlo - platia len slovenské spojenia. Hoci v roku 2019 sme pokusne vytvorili aj kategórie pre účasť z portejblov v Českej republike, do súťaže prišli len tri denniky. Preto v tomto roku to budú opäť len slovenské spojenia.

V súťaži je dôležité nielen spojenie uskutočniť, ale aj ho správne zapísať. Najmä pre portejblstov začiatočníkov býva kameňom úrazu správnosť zápisu v programe Deník-CL6, ktorý používame. Preto ponúkame možnosť požiadať o pomoc pri prepísaní denníka z papierovej do digitálnej formy. Budeme sa snažiť škrtať čo najmenej spojení, samozrejme, kontrola povinných údajov prebehne pri každom spojení.

Do súťaže sa nijako neprihlasuje. aby sme však eliminovali riziko, že sa na jednej kóte stretnú dve stanice, opäť pripravíme možnosť avizovať svoj štart v CBPD na webstránke scbr.sk. Pripravíme aj doplnkové súťaže o najdlhšie spojenie a neformálnu súťaž staníc vysielajúcich z domácych QTH.

Na záver už len tri termíny: CB poľný deň sa koná v sobotu a v nedeľu 8. a 9. augusta 2020, denniky je potrebné zaslať do 17.8.2020. Vyhodnotenie sa uskutoční na jesennom stretnutí na Donovaloch (predpokladaný termín 12.9.2020).

**Tešíme sa na spojenia v éteri.
Marconi Partizánske (SK 424)**

**vysielačky CB, PMR, AMA, antény, reproduktory,
napájacie zdroje, meniče, konektory, koaxiálne káble
a príslušenstvo**

Okrem predaja u nás nájdete aj komplexné poradenstvo pri výbere vhodnej vysielačky a vhodného pásma. Taktiež zaisťujeme montáže a naladenie vysielačkového kompletu. Na všetky rádiostanice zabezpečujeme záručný aj pozáručný servis. Montáže vysielačiek vieme zabezpečiť na území celej Slovenskej republiky.

VAČŠINU TOVARU MÁME TRVALO SKLADOM!

VEĽKOOBCHOD

• hľadáme odberateľov •

INTEK

**Ako zástupca výrobcov rádiokomunikačnej techniky hľadáme partnerov
pre predaj na území Slovenskej republiky, Českej republiky,
ale aj iných krajín.**

KONTAKTUJTE NÁS

**C.B.ONE, s.r.o., Prievdzská 57, 972 51 Handlová
0903 238 459 / obchod@cbone.sk**

www.cbone.sk